

בית משפט השלום בראשון לציון

בא"פ 2439-08-20 פלונית נ' יאח"ס

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המבקשת: פלונית

נגד

המשיבה: יאח"ס, להב 433

בשם המבקשת: עו"ד בן מעוז, עו"ד חיים שוקרני
בשם המשיבה: צוערת שרון שלום מטיוס, רפ"ק ליאור אסידו

החלטה – נוסח מצונזר מותר בפרסום

בקשה לאיסור פרסום שמה ופרטיה המזהים של המבקשת – סוהרת בשירות בתי הסוהר (להלן: שב"ס) החשודה בעבירות מתן וקבלת שוחד, קשירת קשר לפשע, מרמה והפרת אמונים.

רקע

1. המבקשת היא סוהרת בבית סוהר בצפון הארץ. ביום 25.7.20 בשעה 04:00 לערך נכנסה המבקשת לתא בו שהו שני אסירים (להלן: התא), וכשעתיים מאוחר יותר חולצה ממנו בידי סוהרים אחרים (להלן: האירוע). מהלך העניינים המתואר לעיל מוסכם על הצדדים. מכאן ואילך הגרסאות משתנות. לטענת המבקשת, היא הגיעה לתא על מנת לסייע לאסיר במצוקה, ננעלה בו בשגגה ועשתה כל שביכולתה על מנת להשתחרר. מנגד המשיבה – היחידה הארצית לחקירת סוהרים (להב 433), חוקרת חשד לפיו המבקשת נכנסה לתא בכוונת מכוון, בתיאום עם האסירים ששהו בו. בגין האירוע נחקרה המבקשת בחשד למרמה והפרת אמונים (במאמר מוסגר: בתחילה תוחקר האירוע ע"י קצין בודק בשב"ס בגין חשד לעבירה משמעתית – התנהגות רשלנית, ובהמשך עבר לטיפול המשיבה). כן נחקרים חשדות לביצוע עבירות נוספות בתקופה מוקדמת לאירוע. עד כה נחקרו מספר סוהרים ואסירים, והחקירה טרם נסתיימה.

2. בהמשך לחקירתה של המבקשת כחשודה פנתה האחרונה באמצעות באי כוחה בבקשה לאסור את פרסום שמה ופרטיה המזהים. לטענתה, בעקבות האירוע, ובפרט מאז חשיפתו בתקשורת, התפתח סביבה "מחול שדים": המדיה – בדגש על רשתות חברתיות – התמלאה בתמונות ובסרטונים אינטימיים המיוחסים למבקשת, אשר אינם קשורים כלל ועיקר לאירוע בגינו

בית משפט השלום בראשון לציון

בא"פ 2439-08-20 פלוגית נ' יאח"ס

נחקרה, או לביצוע עבירה כלשהי, אלא שבעקבותיהם החלה חרושת שמועות בלתי פוסקת הממרת את חייה של המבקשת.

בהחלטה מיום 2.8.20 הוריתי על איסור פרסום זמני של שמה ופרטיה המזהים של המבקשת, הנחיתי את המשיבה להגיב וקבעתי דיון בבקשה ליום 5.8.20. המשיבה בתגובתה התנגדה לבקשה, בטענה כי בפרסום החשדות יש כדי לקדם את החקירה באופן העשוי להוביל לעדים שטרם נחקרו, כאלו שעדותם תוכל לשפוך אור על החשדות, כמו גם בנוגע לאירועים ומעורבים פוטנציאליים נוספים.

3. ביום 5.8.20 התקיים דיון בבקשה. ב"כ המבקשת עמד על הנזק החמור שנגרם לטענתו למבקשת עד כה, ועל הנזק האנוש שייגרם לה לשיטתו כתוצאה מפרסום שמה וזיהויה כסוהרת המעורבת באירוע. מדובר במי שממשיכה לעבוד כסוהרת (לדבריו לא הושעתה – המשיבה לא חלקה על כך), והכמתה הציבורית בעבירות המיוחסות לה, בפרט לאור ההקשר המיני, תסב לה נזק בלתי הפיך, הן בעבודתה והן בחייה הפרטיים. בשל צנעת הפרט לא אחזור על נתונייה האישיים של המבקשת בגדרי ההחלטה, ואסתפק בהפניה לדבריו של ב"כ המבקשת בפרוטוקול הדיון. המבקשת עצמה הרחיבה את היריעה, ותיארה, באופן כאוב ובדמעות, את הסבל והכאב שהם מנת חלקה מאז חשיפת האירוע בתקשורת, ובעיקר את החשש מפני פגיעה אנושה במשפחתה ובעבודתה. ב"כ המשיבה חזרו על התנגדותם, ועל הטענה כי ראוי לאפשר את פרסום שמה של המבקשת על מנת לקדם את החקירה. כן הגישו לעיוני את מלוא חומרי החקירה הרלוונטיים ומסמך מסכם (סומנו גא/1 – גא/15).

מסגרת נורמטיבית

4. הכלל בדבר פומביות הדיון נגזר מחופש הביטוי ומזכות הציבור לדעת, שהם חלק מעקרונות העל המאפיינים את בסיס המשטר בחברה דמוקרטית. פומביות הדיון הוכרה כערך חוקתי, הן בדברי חקיקה מרכזיים והן בפסיקת בית המשפט העליון. ראו ע"א 4244/12 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' תת ניצב אפרים ברכה (31/12/2012); ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני (27/02/2008); ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל (5/4/2006).

בית משפט השלום בראשון לציון

בא"פ 2439-08-20 פלוגית נ' יאח"ס

בסעיף 70(ה1)(1) ל**חוק בתי המשפט** [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 נקבע חריג

לכלל:

"בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר מפרטי החקירה, אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום...".

מכאן, על מנת לאסור פרסום שמו של חשוד, על בית המשפט להשתכנע בקיומם של שני תנאים מצטברים: האחד – כי עלול להיגרם לחשוד "נזק חמור" כתוצאה מן הפרסום. השני – כי האיזון בין האינטרסים המתנגשים מצדיק את מניעת הנזק החמור העלול להיגרם לחשוד על פני העניין הציבורי שבפרסום שמו. ראו, מבין רבים, רע"פ 4898/17 פלוני נ' אגף המכס והמע"מ (2.7.17) (להלן: עניין פלוני). כן ראו (בעניין פלוני) הפנייה להגדרת "נזק חמור" מתוך רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (12.11.13):

"... אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכוון ההליך הפלילי... לפיכך, על חשוד המבקש לפגוע בעקרון פומביות הדיון על דרך של איסור פרסום שמו, מוטל הנטל להראות כי עלול להיגרם לו "נזק חמור" מהרגיל באם יותר הפרסום – ונטל זה הוא משמעותי וכבד... על החשוד להראות, איפוא, כי באם יותר הפרסום, עלול להיגרם לו, במידה קרובה של וודאות, נזק המתאפיין בחומרה מיוחדת, יוצאת מגדר הרגיל – החורג בחומרתו מהפגיעה הטבעית העלולה להיגרם לכל אדם בעקבות פתיחתה של חקירה פלילית נגדו, והנלוות לה ולקשירתו שמו בה, מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי".

ד"ן

5. חומרי החקירה שנאספו עד כה מעלים חשד כי המבקשת ביצעה במסגרת האירוע עבירה של מרמה והפרת אמונים. אשר לאירועים מוקדמים יותר – החשדות בשלב זה ראשוניים ואינם מבוססים, אלא שהחקירה נמצאת בשלבים התחלתיים וצפויות ככל הנראה פעולות חקירה נוספות (כך לטענת המשיבה. בפועל, לא הוצגה לעיוני רשימת פעולות חקירה מתוכננות).

בית משפט השלום בראשון לציון

בא"פ 2439-08-20 פלונית נ' יאח"ס

בבחינת הנזק הפוטנציאלי אל מול הכלל בדבר פומביות הדיון, הרי שמבלי להקל ראש בחומרת העבירה המיוחסת למבקשת, לא ניתן להתעלם מהפער המשמעותי בינה לבין האופן החריג והפולטות התקשורתית יוצאת הדופן שקיבל האירוע, בפרט במדיה החברתית (פולטות עליה לא חלקו ב"כ המשיבה). ההקשר המיני שקיבל האירוע בציבור, בדגש על פרסומים מכפישים הפוגעים באופן אנוש בצנעת הפרט, פרסומים שאינם קשורים באירוע או בעבירות פליליות כלשהן (ועשויים להוות בעצמם עבירה על החוק), מעצים את פוטנציאל הנזק באופן ניכר. כן לא ניתן להתעלם מהשלב הראשוני בו מצויה החקירה.

דומני כי בנסיבות אלה, ראשי הנזק כפי שפורטו בדיון (וכאמור, לא ראיתי לחזור עליהם, ואסתפק בקביעה כי מדובר בנזק ישיר לא רק למבקשת במסגרת עבודתה ובחייה הפרטיים, כי אם גם לבני משפחתה הקרובים ביותר), עולים בחומרתם ובסיכון הפוטנציאלי שיסבּו, על הצורך במתן פומבי לשמה ופרטיה המזהים של המבקשת, לְמַצֵּעַ לעת הנוכחית. אשר לטענת המשיבה כי פרסום שמה של המבקשת יסייע בקידום החקירה, זו לא בוססה כלל ועיקר, ומשכך אין בידי לקבלה.

6. לפיכך מצאתי בשלב זה להיעתר לבקשה ולהורות על איסור פרסום שמה ופרטיה המזהים של המבקשת עד החלטה אחרת. למען הסר ספק, בכפוף לשינוי נסיבות יהיו רשאים המשיבה, כמו גם גורמים מעוניינים אחרים, לפנות בבקשה להתרת הפרסום (ראו פס' 37 לבש"פ 6988/19 בני פרץ נ' הוצאת עיתון הארץ (26.11.19)).

ניתנה היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, בהיעדר הצדדים.

גיא אבנון, שופט